

buiten het Christendom staat. En toch die heidensche volkeren zijn niet van alle openbaring uitgesloten; in hen komt de invloed der gemeene genade van onzen God vaak zoo schitterend uit. Hij, de Heere, heeft de Heidenen gemaakt. Niettegenstaande hun afval blijft God hun God, zoodat Paulus vragen kan: is God een God der Joden alleen, is Hij het ook niet der Heidenen? (Rom. 3 : 29). Hij is hun heerscher en weldoener. Hij geeft ook hun het leven, den adem en alle dingen. Zijn verbond met Noach blijft ook voor hen van kracht. Hij blijft zich aan hen openbaren in de schepping, die ook voor hun oor de sprake van den Schepper zoo gunstrijk als almachtig doet uitgaan, en geeft in hunne conscientie getuigenis over de moreele beteekenis hunner daden. Hunner blijft de taak van het zoeken, of zij Hem, die niet verre is van een iegelijk van ons, ook tasten of vinden mochten. En in dat tasten en zoeken bracht menigeen het zeer verre, al bleek het steeds dat de ware kennisse Gods door het oog des menschen niet wordt gezien, door het oor niet gehoord wordt, en in zijn harte niet opklimt. Noch de empirie, noch de traditie, noch de overleggingen van het denken kunnen geven het rechte beeld van den eeuwigen God. Dat alleen wordt ons geopenbaard door den Geest, die de diepten Gods onderzoekt. Toch ruischt in dat zoeken vaak de toon van het innigst verlangen, soms uitgegoten in roerend gebed, dan weer, als het geen bevrediging vindt, uitbarstend in diep gevoelden klaagzang.

En hoe heeft God in zijn wijs regiment die volkeren niet gebruikt in hun bezit en hun aanleg om te dienen voor de bereiding der plaats, die zijne openbaring hebben zou in het leven der wereld. Ofir bracht zijn